

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 62.951 van 6 november 1996
in de zaak A. 71.756/IV-16.338.**

In zake : Johan RENDERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten W. VAN BETSBRUGGE en
D. VANDERWAEREN,
kantoor houdende te TIENEN,
IVde Lansierslaan 52

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

tussenkomen partij :

Michel MORREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan RENDERS
op 26 oktober 1996 heeft ingediend om bij uiterst
dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuit-
voerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van
10 september 1996 houdende benoeming van Michel MORREN
tot politiecommissaris in de gemeente Boutersem;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 oktober
1996, om 14.15 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
W. VAN BETSBRUGGE, die verschijnt voor verzoeker, van
Adviseur L. BOGHAERT, die verschijnt voor de verwerende
partij, en van Advocaat D. SOCQUET, die loco Advocaat
B. BEELEN verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat met een ter terechtzitting
neergelegd verzoekschrift Michel MORREN, begunstigde van
de bestreden benoemingsbeslissing, vraagt om in het
geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoeker, die zich te
gelegener tijd kandidaat had gesteld voor de benoeming
tot politiecommissaris, het moeilijk te herstellen
ernstig nadeel dat hij ondergaat door de onmiddellijke
tenuitvoerlegging van de bestreden benoemingsbeslissing
als volgt omschrijft : De Raad van State heeft reeds
meermaals bevestigd dat het moeilijk te herstellen
ernstig nadeel mede wordt bepaald door de aard van de
onwettigheid waarop verzoeker zich beroept en dat in die
gevallen verzoeker niet moet wachten totdat het later
tussen te komen annulatiearrest hem in het gelijk zal
stellen; zonder schorsing zal het nadeel "niet meer of
slechts zeer moeilijk kunnen hersteld worden", want, in
acht genomen dat hij reeds "van bij het begin" geboycot
is geworden - wat blijkt uit het feit dat zijn bezwaren
tegen de omschakeling van het politiekorps van het
landelijke naar het stedelijke type niet aan de gemeen-

teraad zijn bezorgd evenals uit het feit dat hem met "vervalste nota's" een tuchtstraf is opgelegd - krijgt "de heer MORREN (nu) vrij spel ... en (kan hij) perfect negatieve verslagen opstellen lastens zijn ondergeschikte"; er is "alreeds gesteld zowel door MORREN als de burgemeester dat .. zij ervoor zouden zorgen dat hij zijn taak als agent wel beu zou worden" en dit is inmiddels bewaarheid vermits verzoeker "op korpsvergadering nu reeds steeds kop van jut is en telkens de lastigste opdrachten krijgt opgesolferd"; een gewone behandeling zal in die omstandigheden geen nuttig effect meer hebben omdat "een verdere werking in het korps voor verzoeker onmogelijk is geworden"; dat hij daarbij aansluitend de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigt als volgt: hij moet voor de rest van zijn loopbaan (hij en de tussenkomende partij zijn beiden ongeveer 40 jaar) werken onder het bevel van een politiecommissaris die initieel niet tot het gemeentelijk korps behoorde; dit is eerkrenkend en zelfs onhoudbaar vermits ook de korpschef "lasterlijke aantijgingen formuleert om verzoeker in een slecht daglicht te stellen";

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat het nadeel dat verzoeker aanbrengt niet nieuw is vermits de relatie tussen Michel MORREN en verzoeker door de bestreden benoeming geen wijziging ondergaat vermits Michel MORREN ook reeds vóór de bestreden beslissing korpschef was, eerst als hoofdveldwachter en vervolgens als waarnemend korpschef; dat zij daaraan toevoegt dat de argumentatie van verzoeker geldt voor alle kandidaten die een bepaalde benoeming niet bekomen en die zich vervolgens in een toestand van ondergeschiktheid bevinden ten overstaan van de benoemde;

Overwegende dat ook de tussenkomende partij aanvoert dat de schorsing van de bestreden beslissing aan verzoeker geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel

kan berokkenen en dat zij hem ook geen onmiddellijk voordeel kan opleveren;

Overwegende dat de Raad van State slechts de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing kan bevelen wanneer verzoeker aantoont dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een ernstig nadeel ondergaat en dat dit nadeel door het later tussen te komen vernietigingsarrest nog slechts moeilijk kan hersteld worden; dat een benoemingsbeslissing in de regel aan de niet-benoemde ambtenaren geen dergelijk nadeel berokkent vermits het vernietigingsarrest de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer wegneemt en de partijen terugplaatst in de toestand zoals die bestond op het ogenblik waarop het bestuur de in het vernietigingsarrest vastgestelde onregelmatigheid heeft begaan; dat alleen tot het bestaan van een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel besloten kan worden wanneer het schorsingsverzoek blijkt geeft van bijzondere omstandigheden die de ernst van het nadeel concreet aantonen en die aannemelijk maken dat dit nadeel na een uitspraak ten gronde nog slechts moeilijk hersteld zal kunnen worden;

Overwegende dat verzoeker in gebreke blijft het bestaan van dergelijke bijzondere omstandigheden aan te tonen; dat in het algemeen de vrees voor het onbekende doordat verzoeker lange tijd zal moeten dienen onder het bevel van de tussenkomende partij die naar zijn oordeel minder aanspraken kan doen gelden, geen reden kan zijn om een beslissing te schorsen; dat de verwijzing naar de omstandigheid dat de tussenkomende partij, nu haar benoeming tot politiecommissaris een feit is, nog meer dan vroeger in staat zal zijn om over hem negatieve verslagen op te maken en dat zij initiatieven zal nemen om hem alle enthousiasme te ontnemen, niet overtuigt; dat, indien zijn vermoeden dat er onrechtmatig, dit wil zeggen met andere oogmerken dan het belang

van de dienst, negatieve verslagen zullen worden opge-
maakt en dat hij onrechtmatig met allerlei karweien zal
worden belast bewaarheid wordt, niets hem belet die
aangelegenheden bij de bevoegde overheid aan te brengen
en er, indien zulks gepaard gaat met beslissingen die
rechtsgevolgen hebben, de vernietiging van de vragen;
dat voor het overige verzoeker geen enkel argument
aanbrengt dat kan doen besluiten dat de ingeroepen
onregelmatigheden van die aard zijn dat hij geen verder
uitstel van de behandeling van zijn zaak ten gronde moet
dulden;

Overwegende dat in die omstandigheden
verzoeker niet het bewijs levert van het bestaan van een
moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de vordering
om die reden moet verworpen worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Michel
MORREN in het administratief kort geding wordt ingewil-
ligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst
dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zes november 1900 zesennegentig
door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
		wnd. voorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De Wnd. voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.